

Chyby představ - plody chyb

Vrostlí do kůže lidí a křesel
chystáme se (nač?)
prý na oblouky světa
hvězd a hrudí
hladce zohýbaných

větráme se (odkud?)
s víček
neboť nelze unést vítr aniž hrozbu jeho
pohledem
který je k tomu dokořán

a smýšlíme (jak?)
prudce útulně a s příslušenstvím
splachovadlo nesmí chybět
anžto je solí činu

a milujem se (proč?)
neboť i v tom je úcta k tradici
a smysl pro povinnost
pokračovat v čemkoli
byť ohrabaně tedy zoufale

a vpíjíme se (kam?)
do útlých knížek o pravdě
a tlustých o lži
do biblí majnkampfů a brožur
libovolné doby

také sklízíme (co?)
hroby

Na břehu dne

Nad Prahou mlha jak polštář
Libeňský most vězí po kolena
v sypkém peří rána
A první otevřené oči domů
výsměšně slzí skelný blikot
Lidi v metru bez odvahy
tváří se jen pravděpodobně
A dlažba s vyhrnutým límcem
polyká řev podpatků
Harmonikář vyhazuje použité písně
do světlíku
Běhna běhá sportem ku zdraví

A brzy bude pomlázka
A pomlazení všeobecné touhy po touze

A další tramvaj s dělníky
vyhlíží na konečné Godota

Prague At Night

Pil jsem třetí noc Tichounce Hladce Téměř plyšově
A víno praskalo mi v duši
jak v ohni tuk
A oheň hovořil

Ještě nikdy jsem tě nehledal
v tak velkém městě
Tramvaje si hrály na tušenou
a já
o chlup ke Košířům
po psech štěkal jsem
a látal nebe
provazem
zatímco u Anděla vykolejil čas
a do drátů byl vpleten tak
že přšlo mu do úst
Dveře blikaly a temno obtěžkalo
Smíchov obkročmo nastoupil do zadního vozu
tichem napřed

Měsíc měl olámanou tvář
Jak průvan táhlo se blues
na patrných pavučinách
Ptáci duli bas
Tady jsme doma To je fakt
Jenže ne pasáž
s vitrinami neóny a stovkou nahých chodidel
Spíš tunel Beton uprostřed
a na koncích dvě baleríny Samá hrud'
a samé srdce

Okovaná noc: dva v ní a zbytek vně
Banální expozice
Šacujeme sněhurky v hospodě na Rozkoši
plní brodění a potop
jdem a neujdeme

Malíř na Karlově mostě secesně a nóbl
utloukl svou Prahu deštníkovou holí
Promlklá Vltava se vrtí v kloubech
Kouř se mění v kávu

Nad korouhvemi a tlachy
racků a příbuzných
rázují družičky tikající holemi
o sokly svatých
Ruzyň nepřijímá

Spálené konečky prstů
Cigarety Prádlo Smělá varování
Domněnka o nás
že jsme to zas my
Pil jsem tři dny a tři noci
Až do poslední noty Blues
je hrazda mezi zdí a druhou zdí
Na každé straně propast a v ní
historie pádu
Skončila veselka Ženichům odzvoněno
Vlečkám odhulákáno
O zvoníka přeplněno v síni kde jsme sami
a kde při svěcení
uhořela voda

Jak to s náma bylo (My Generation)

Tehdy hrál bigbít O hrany slov se pořezalo
chtění vyjít jít a dojít - kamkoli
I vyvěsili jsme se do ulic A vyhřezli jsme
ze tmy prvorodičky A slyšeli jsme
že zapomínání děje se v pokleku
Tak někdo řekl Vypadnem
ale nikdo už tu nebyl Jen páry tichých kravat
oprátek visících s pavlačí nedozírna

O málo později nám vřískal z oken duší flanelů
a pohovek Jesukrist Superhvězda
Nedopalky večerů zkoušely naše ztuhlé prsty z milování
A děvka Evropa potají oznámila další světovou
Rozlitá noc jak víno po ubruse
Beethoven Groucho Marx Fittipaldi Cohen
s bytnou odnaproti v jednom šiku
Svolání opilci se poradili na rynku
jak vyhrát v kartách cizí smrt
a kde ji vyměnit za tu svoji
A nahé rty všech jejích soch
se podobaly strachu
krimpenových milenců z malého města

Zatuchlé příběhy frontových hrdinů
praly se v konzumu o místo na slunci

s výstřižky z Playboye
s obratným lhaním věčných knih
a myšlenkou na krvavé víno
na bolest
a neposlední lásku
A na zahradě povinného blázince venčila vrchní sestra
primářovu kočku Jeho krásné hladké bílé děti
přikryla sebraným spisem
zatímco chovanci tančili kol postýlek
dumku

Zpěv voněl perfenazinem
a byl tak něžný a tak nepatřičný
jako růže v ústech mrtvých milenek
A hloupá příkoří
která noc páše na mlčících
a která nevytečou vesmírem jak výlevkou
znovu se odečtou v obecném zešílení
z účtu vydařených vlajkosláv

To nám už zahrajou i Eroiku
anebo skočnou nieder-auf jak za mlada

A třeba porozumíme
a z blahobytu třeba vyděkovaného
spleteme přízi dvakrát mydlenou
aby nám vystačila
pro celé bludiště
dokud nám nějaké děcko zpoza rohu
posledního činžáku
nenastaví nohu
slovo
tón
abychom zakopli
a pochopili
nevinně živi

Po deseti letech
aneb
Naše vetešnictví zahrádka naše

I.
Noc klečí zlomená v pase
Ilja Muromec zvětralý deštěm
S omrzlou duší Metály spečenými v brnění
pod nímž tři sudičky jak oficíři
obehrávají se v ruské ruletě
Den pomřel na kocovinu
A ticho zachutnalo po tlačence
s otisky tučných prstů rasa

Míříme na sebe nahými bajonety
Cínovou rozkoší dle vzorce láskakzemivztyk
A míváme se stejně fatálně a uboze
jako dva netopýři mezi trámy zbořeného činžáku
kde malíř vpíjel do samoty
modrou růžovou a žlutou
znamenav že stvořil vesmír
alespoň pro jedny oči

Nač věčně vypisovat se z těch ran z těch bolístek
z té veteše vonící lakem na královské rakve
z těch výstředností něžně propouštěných
ze zajetí srdce do svobody střev
Vesmír se zauzloval v pionýrský šátek

Ámen klaníme se před mohylou slov
na která kdysi přísahali jiní dva
nám podezřele podobní
A z oltáře krájíme červotočivosti
na důkaz nevědomí nebytí a nerozumu
vydávající tu sběr za chóry andělské
jež dlouho předlouho
bubnují na útěk
hájený vděkem slzami a krví
snadno upuštěnou
těžce ztracenou

II.

Pěna hodin
ve kterých jsme zapomněli na strach
ze smrti strach ze života
praská
Žluté růžové a modré kruhy věčných pravd
visí od stropu jak záclony
dýchavičné kouřem nočních nejistot
a ranních kloktadel

Mlčíš do opony
Co je ti? Co teď? Co potom? A co kdysi?
Mrtvá hromobití
poustevny a schody
z marných vyvětrání Krysy
A z té hrůzy která vízne v krku jako
rybí spár o štědrém podvečeru
Klopy zátylky a žíně padlých smyčců
sekyrou zakopávám pod práh orchestřiště
Co bude příště? Sbor z Nabucca? Árie z Tosky?
Trosky zbyly z nich

Neumím tě nemilovat ale nejsem schopen lásky

Kam odlétají naše barvítko Náš banalínek?
Kam ukládáme na noc čínské draky?
Z pavilónu třináct nízko pod měsícem
slyšíš tenký štěkot To blázni usínají
s klíčkem na krku od tajných dveří do němoty
Jeden z nich jsem já S polštářem pod koleny
Klekátko Vyhníváček boží
Jak by se chtělo věřit! Ale čemu? Proč? A nakolik?
Láska je -
Párek s cibulí a fleky na lajntuchu

Klopotní a uřečnění Svrchování
presidenti Spojených států lásky
vycházejí z kostela v šaškovských kabátech
do deště jenž prvý zjistil
císařovu nahotu a tvoje slzy
Co schází? Umřít
brzy

III.
V zalomeném ovoci
nebes a rukou
najdeš střep střepinu kámen
Hod' máš-li víru Spolykej máš-li odvalu
Čas nezačal
Jen ukrajuje z víček věky
Věčná neomylnost usedla na hranici
a hoří
Jen sama ví jak tiše

Rozkročená hudba vyzývá
samozvané na souboj
Řinčí mačetami syntaxe

a nechává nás v tom
ve všem
o hladu chladu zimě a zimnici
Vypasený zimník promenuje pod okny
a krade plech křídlovce z duše zatracené
Je svátek mrakovratu Hrbatá kůzlata
krokují Saharu a Nil
a jiné přednosti tvých plíc
Pohublý Tzara tančí obkročák
a vřeští: Věnujte se poesii
krysaři mí zlatí
A já zapomínám kolik že je hodin
A proč spánek
už nikdy

nebude amnestován

Kámen který kopíruje krajinu
v domnění kterak je krásně sám
propadá pravdou až kamsi dolů
na dno je-li jaké
Jak strašně rozumím
o kterou větev právě zavadil
A jakou že mu hrají písničku

IV.

A je to tady
Příměstská putyka Jen sloupy slov
Kolena u sebe mezi stvoly stolů
Poslední autobus Bože můj Ted' to zkus
Ale nedopust'

Zdi trčí Na nich vyleptány předpotopní fresky
Býk a meč Koš na dopisy od poslední věčné lásky
Místo krve Punkva Ježíš na pramici pluje
Zkažený jak zbytky od večere Rouhající se a namol
Z praku Adamova střílí po vrabcích
S nimi se řehtá S nimi rozvěšuje prádlo po zahradě
Podobá se mi?

Jsme příliš decentní když vynášíme popelníky
z hořícího domu
A trochu zdá se mi že slyším kytaru
a kapky potu pleskající pod nohy
Jimiho Hendrixe
Poslední noc
a v té se neodpouští
ledaže by
v nebi